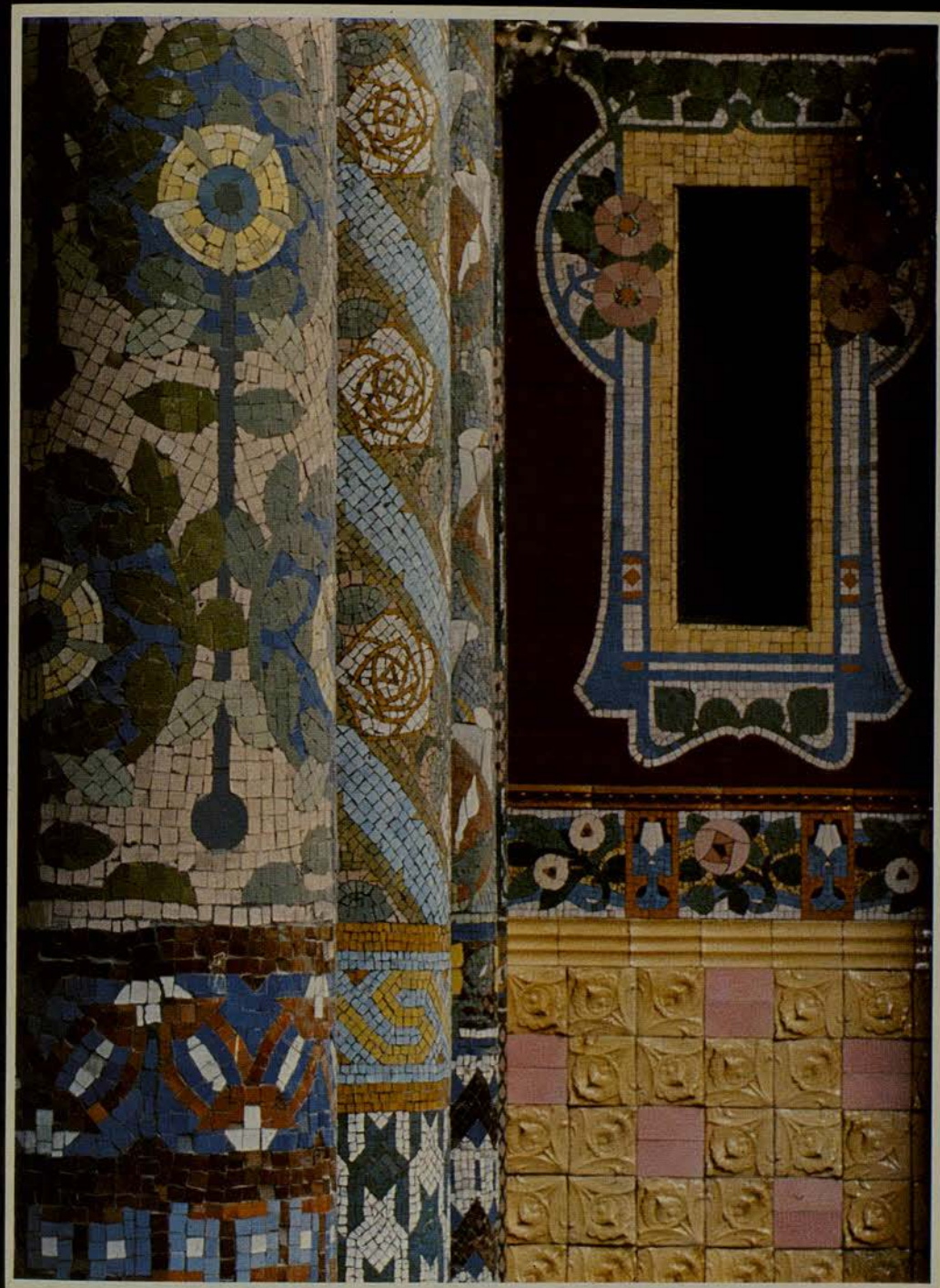

Guia Musical 1981-82 15

Si voleu millor so, millors preus, condicions i serveis... aneu a

RODES

Avgda. Catedral, 6. Tel. 310 04 90. BARCELONA-2 • Campomanes, 10. Tel. 242 54 93. MADRID-13

«LA CLEMENZA DI TITO» ENTRE L'ANÈCDOTA I LA VERSIÓ PER A CONCERT

Em sembla recordar que Stefan Zweig conta, en la biografia de Stendhal, que a aquest cèlebre novel·lista francès en passar per Prússia a la retirada de la *Grand armée* i en la seva qualitat d'intendent de l'exèrcit de Napoleó, se li ordenà d'acampar en un indret prop de Königsberg. Decaigut per la derrota i esgotat per la catastròfica retirada de Rússia es proposava descansar, quan s'assabentà que a l'esmentada ciutat, aquella mateixa nit, es representava una òpera de Mozart. Stendhal, fervent mozartià, no dubtà ni un moment. Oblidà la fatiga, s'agençà, corregué a cavall els quilòmetres que el separaven de la ciutat i arribà a temps al teatre. L'òpera era «La clemenza di Tito».

L'anècdota, premiosament esbossada, ens parla de l'extraordinari poder de seducció que transcendeix de l'obra mozartiana en general i, en particular, de la seva producció escènica que, pel seu sentit i significació, va més enllà del que explícitament se'ns diu a l'escena. «La clemenza di Tito» (última òpera de Mozart, juntament amb l'enigmàtic *singspiel* «La flauta màgica») ens mostra un Mozart aparentment convencional, però dotat, així mateix, d'una càrrega d'especial intencionalitat política i social, recolzada en la seva profunda musicalitat i dotada d'una singular aura de serenor.

He fet notar repetidament que no sóc parti-

dari de les versions d'òpera per a concert. Entenc, però, que aquesta trasmutació (que representa un cert falsejament) és lícit practicar-la en aquelles creacions en les quals l'acció és molt limitada, de manera que no queda enervada al marge de l'escena, la qual cosa permet convertir, sense gran risc, en una actitud estàtica, la seva escassa dinàmica teatral.

Pro Música, que ara ens ha donat en forma de concert «La clemenza di Tito», presentà en un variable pretèrit (present en el record dels bons aficionats) unes memorables versions concertístiques d'òperes de parva acció dramàtica: «Orfeo» de Gluck, i «Tristany i Isolda», «La Walkíria» i «Parsifal» de Wagner, en són els exemples més qualificats.

És evident que la ficció que es representa a l'escena, és tan consubstancial a la comesa operística que no pot eliminar-se sense trair l'essència de l'espectacle, que precisament per l'acció, és això, *espectacle*, amb tot el que representa el complement visual. Ara, amb motiu de les versions per a concert de «La clemenza di Tito» la qüestió queda novament plantejada, si bé, per les raons al·ludides i per la radical musicalitat de l'execució, l'absència de moviment escènic ha quedat sensiblement palliada. És el privilegi de la qualitat.

MANUEL VALLS

ÒPERA-82

ÒPERA DE CAMBRA DE CATALUNYA

"PIMPINONE"

de Georg Philip Telemann

i

"IL CAMPANELLO"

de Gaetano Donizetti

ORQUESTRA DE CAMBRA

Divendres, 21 de maig de 1982, a les 21 h.

Dissabte, 22 de maig de 1982, a les 21 h.

Diumenge, 23 de maig de 1982, a les 19 h.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

*Departament de Cultura i Mitjans de Comunicació
de la Generalitat de Catalunya*

SERVEI DE MÚSICA

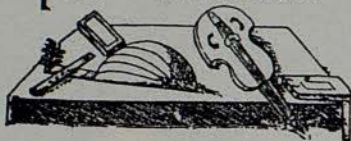

La natura és l'origen de totes les coses bones.

Yoghourts, flam, cremes, formatges...
—aliments frescos i naturals—

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXIV TEMPORADA MUSICAL

II FESTIVAL D'ÒPERA

Pròximes funcions

LA BOHÈME

Òpera en 4 actes

Llibret de Giuseppe Giacosa i Luigi Illica

Música de Giacomo Puccini

ILEANA COTRUBAS

PATRICIA WISE

PLACIDO DOMINGO

JOSEP CARRERAS

JUSTINO DIAZ

GEORG TICHY

ENRIC SERRA

Director d'orquestra: GIANFRANCO RIVOLI

Director del cor: RICCARDO BOTTINO

ORQUESTRA SIMFÒNICA I COR DEL
GRAN TEATRE DEL LICEU

Funció de Gala

Dimecres, 26 de maig de 1982, a les 21 h.

Divendres, 28 de maig de 1982, a les 21 h.

Diumenge, 30 de maig de 1982, a les 21 h.

GRAN TEATRE DEL LICEU

Venda de localitats: A les taquilles del Gran Teatre del Liceu (Tel. 301 67 87).

ACTUALITAT DE VICENT MARTÍN I SOLER

Els lectors que coneguin bé l'òpera *Don Giovanni*, de Mozart, recordaran sens dubte que al darrer acte, quan Don Joan sopa, i abans de l'arribada de l'estàtua del *Comendador*, uns músics que hi ha a l'escenari interpreten tres fragments de música. Mozart no emprà per a aquesta escena temes de la seva pròpia inventiva, sinó que trià tres peces que en aquell temps eren de rigorosa actualitat. Esmentades en sentit invers al que apareixen són: una adaptació de la seva marxa «Non più andrai», de *Le nozze di Figaro*; un arranament d'un tema tret de l'òpera de Giuseppe Sarti titulada *Fra i due litiganti il terzo gode* (títol que podríem traduir aproximadament com «Quan dos es barallen se'n beneficia un tercer») i, en primer lloc, l'arranjament d'un fragment de l'òpera *Una cosa rara*, del compositor valencià Vicent Martín i Soler.

Aquest compositor residia a Viena els anys en què Mozart componia a la mateixa ciutat les seves òperes més notables. Vicent Martín havia obtingut tant d'èxit amb les seves pròpies produccions que fins i tot arribà a perjudicar les del propi Mozart. Però després anà quedant oblidat i fins fa relativament poc temps la seva obra havia restat totalment arraconada sota la pols dels anys mentre precisament era l'òpera del seu rival, *Don Giovanni*, la que mantenia viu, encara que precàriament, el seu record gràcies a aquests pocs compassos de l'escena del sopar de Don Joan.

De València a Itàlia, Viena i la Rússia dels tsars

Martín i Soler havia nascut a València, pel que sembla el 1756, el mateix any del naixement de Mozart, i havia passat els primers anys de la seva formació musical a València.

Després passà a Madrid, on intentà d'obrir-se camí amb la composició de música de ball. Però convençut que només a Itàlia podria assolir una veritable professionalitat, s'hi traslladà encara ben jove. Primer residí a Nàpols, a la cort dels Borbó, i més tard estrenà òperes i ballets a d'altres ciutats italianes.

No se sap per quina raó anà a Viena, cap al 1785, encara que se suposa que fou per l'amistat que l'unia amb l'ambaixador espanyol a Viena i amb la seva muller. Gràcies a ells obtingué que el nou poeta de la cort imperial, el polifacètic i brillant Lorenzo Da Ponte (el mateix que escriví per a Mozart els llibrets de *Le nozze di Figaro*, *Don Giovanni* i *Così fan tutte*) li dedicés una mica del seu temps i del seu enginy per a escriure-li el llibret de la que havia d'ésser la seva òpera més famosa: *Una cosa rara, bellezza ed onestà* («Una cosa rara, bellesa i honestat»), estrenada a Viena a la tardor del 1786. L'èxit d'aquesta primera col·laboració fou enorme i Martín ja no tingué dificultats a obtenir altres col·laboracions de Da Ponte de les quals podem esmentar *L'arbore di Diana* i *La capricciosa corretta*.

Més endavant, els avatars de la vida dugueren Martín i Soler a la cort de Caterina II de Rússia. Aquesta, veritable exemple del Despotisme Il·lustrat, intentava d'harmonitzar les seves tasques de govern amb el conreu de les arts, entre les quals, d'una manera especial, el teatre; Martín i Soler tingué l'honor de col·laborar amb l'emperadriu en la creació d'òperes per a les quals la pròpia Caterina II escriví el text i ell la música.

Martín i Soler romangué a Sant Petersburg molts anys: morta Caterina II, el compositor

valencià sabé guanyar-se les simpaties del seu llunàtic fill i successor, Pau I, el qual, tot i l'odi que manifestà sempre per tots els que havien col·laborat amb la seva mare, mantingué Martín i Soler en el seu càrrec i el féu, a més, conseller privat de la corona.

No sabem com foren els darrers anys de la vida de Martín i Soler quan, assassinat el tsar que tant l'havia enlairat, l'any 1801, desaparegué de la cort; probablement es dedicà a l'ensenyament privat de la música. Les recerques posteriors ens han permès de saber que morí a Sant Peterburg l'any 1806.

Durant alguns anys la música de Martín i Soler se seguí publicant a Europa: òperes, col·leccions d'àries i arietes, algunes de les quals, refinades i melodioses, tingueren una gran difusió per Austria, Alemanya i Anglaterra. Més tard, gradualment, vingué el silenci de l'oblit.

El procés de recuperació

Cap al principi del segle, a Alemanya, es desvetllà l'interès per *Una cosa rara*, l'òpera citada per Mozart, i se'n feren unes representacions a Halle, els anys 1920. El 1936, amb motiu del Congrés de la Societat Internacional de Musicologia de Barcelona, l'entusiasta grup amateur del C. de F. Júnior la va posar en escena al teatre Tivoli.

Després de la II Guerra Mundial, i coincidint amb aquest curiós procés de redescobriment de tants autors oblidats o mig oblidats que avui té ple vigor, la música de Vicent Martín i Soler ha reaparegut novament a Londres (amb representacions de *L'arbore di Diana* i *Una cosa rara*) i a Barcelona, on el Liceu muntà, l'any 1971, aquesta darrera òpera. Però aquest procés de revaloració s'ha accelerat actualment amb la troballa de noves

obres vocals, cançons i àries que han passat a enriquir el repertori d'alguns cantants. La transparència, formosor i elegància d'aquestes obres ha captivat a tot arreu on han estat cantades i cada cop s'interpreten més sovint.

Un jove musicòleg valencià, Josep Domènech Part, ha fet recerques recents a Nova York que han tingut com a resultat la troballa de sis exquisides «Italian Canzonets» publicades a Londres cap a la fi del segle XVIII i les ha editades gràcies a la iniciativa de l'Institut Valencià de Musicologia. Amb aquest motiu, el 16 de febrer passat es féu la presentació d'aquesta publicació a la Diputació de València, i a la fi de l'acte el propi Domènech Part al piano, amb la soprano Charo de la Guardia, interpretà aquestes sis «canzonets» que ara s'incorporen al que coneixem de Vicent Martín i Soler. La interpretació captivà tots els presents i calgué repetir la darrera peça, especialment atractiva dins d'aquest conjunt que enriqueix el patrimoni musical valencià.

Un dia abans d'aquest acte, a Barcelona, la soprano Isabel Garcisanz havia interpretat al Palau de la Música Catalana (dins d'un concert de l'Associació de Cultura Musical) una altra sèrie d'àries de Vicent Martín i Soler. Finalment, el 19 de març, a Madrid, es posà en escena, amb una gran propietat i brillantor, *L'arbore di Diana* exquisida creació de Martín i Soler amb un enginyós llibret de Da Ponte que féu les delícies dels qui cada cop anem descobrint nous valors i interessos en la música de Martín i Soler. Hem de felicitar-nos d'aquesta iniciativa i esperar que tal vegada puguem veure aquesta òpera en la programació del Liceu dels propers anys.

ROGER ALIER

La pasión del momento. El eterno femenino.

Parfum **Jean-Louis Scherrer**. Haute Couture. Paris.

SIMON JOHNSON O LA VOCACIÓ PER LA DIRECCIÓ CORAL

Afable, de conversa fluida, sempre somrient, figura més aviat escardalenc, però de mirada lluminosa, Simon Johnson mostra la millor disposició per a l'entrevista, poques hores abans que dirigeixi el nostre Orfeó Català i l'Orquestra Nacional d'Espanya en el concert de clausura de la V Setmana de Música Religiosa. A la conversa, hi és present Lluís Millet, per a qui el col·lega anglès té paraules d'elogi, sovint insistides.

—D'on ve la vocació per la direcció coral tan palesa en el vostre historial?

—Em passa una mica com a en Lluís. El meu avi va ser fundador d'un cor i també el meu besavi. I jo mateix vaig fundar un cor, que fa sis anys no dirigeixo. Ho porto a la sang. També perquè les possibilitats de les agrupacions corals són excitants. Amb el cor, hi ha un procés recíproc, de doble sentit, d'enriquiment, molt important. Ara mateix, amb l'Orfeó Català, veig que els cantants tenen aquesta imaginació. A Londres necessito dirigir més tècnicament. Hi ha una diferència molt clara entre la gent d'aquí i la d'allà.

Encara confirma més tard aquesta satisfacció sentida en col·laborar amb l'Orfeó, mentre enceta un tema important. El de la manca de tècnica vocal dels cantants. En un moment donat explica que allà els grans cors

—recordem que ell ha dirigit cinc anys el Philharmonia Chorus— assagen entre quatre i cinc hores, tot al més sis hores setmanals, més o menys el que és habitual en els cors d'aquí. Aleshores li preguntem a què és deguda la diferència de nivell qualitatiu.

—És un problema de tradició. Allà la música és a l'ensenyament ordinari. Les escoles, totes tenen un cor i també les universitats. Aleshores els cantants posseeixen una tècnica vocal. La tècnica, però, és quelcom que s'ha de treballar individualment. Crec que a Barcelona hi ha possibilitats de treballar en aquest sentit, de cara a assolir un superior nivell de tècnica vocal.

Després parla d'un altre aspecte que, així mateix, té un gran interès.

—En els temps del meu avi, per fer una gran missa de Bach s'hi passaven un any; i tots tan satisfets. Ara, això no és possible. La

gent, els cantants, s'avorreixen. A Londres una gran obra es prepara amb vuit o deu assaigs. Suposo que això aquí deu ser quelcom extraordinari, encara ara.

Ja hem dit que Johnson ha estat director, o millor dit preparador, del Philharmonia Chorus durant cinc anys. Ell mateix especifica la seva funció:

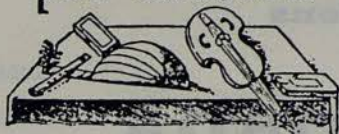
—De fet el cor tenia un Director-cap, però qui feia la feina era jo. Jo preparava uns quaranta dels seixanta o seixanta-cinc concerts que es donaven cada any. Aleshores venien els grans directors, els Giulini, Mackerras, Abbado, etcètera, i dirigien els dos o tres assaigs finals. Ho vaig deixar perquè al cap de cinc anys no era possible continuar sempre fent el mateix.

—Observem que Anglaterra viu un bon moment pel que fa a orquestres i cors de tots tipus. I, a més, deuen tenir una superior flexibilitat de maniobra, perquè almenys a Barcelona vénen molt sovint. A què es degut?

—A casa nostra, les orquestres són independents, no són subvencionades com les alemanyes o les austríaques, per exemple. Entre elles hi ha una gran competència i a la fi s'estableix com un comerç. Sempre busquen treball i s'han d'esforçar a fer-ho bé. Qui treballa amb una orquestra anglesa fa dos torns d'assaigs diaris de tres hores. No es pot badar. I fins i tot hi ha qui fa nou hores. —Hi ha prou professionals per atendre la demanda?

—En aquests moments n'hi ha massa. Hi ha massa músics, la qual cosa genera una gran competència. Si no ho fas bé, saps que en tens tres al darrere. Recordo una vegada que Maazel dirigia una simfonia de Mahler. Jo preparava el cor. Un trompeta no donava el que ell volia. Va parlar amb mi i amb el manager. Al següent assaig ja tenia un altre trompeta. Jo mateix vaig quedar glaçat... Pensem que en un país com el nostre, amb concepcions tan diferents del que és la professió musical, les paraules de Johnson poden colpir, si més no.

pro musica

PATRONAT PRO MÚSICA
DE BARCELONA

XXIV TEMPORADA MUSICAL

LONDON SYMPHONY ORCHESTRA

IURI TEMIRKANOV, director

Dilluns, 17 de maig de 1982, a les 21 h.

CHRISTIAN ZIMMERMAN, piano

SCHUMANN: Concert per a piano i orquestra, op. 54 — BRAHMS
Simfonia núm. 2, op. 73.

Dimarts, 18 de maig de 1982, a les 21 h.

BEETHOVEN: Simfonia núm. 2, op. 36 — MAHLER: Simfonia núm. 1.

Dimecres, 19 de maig de 1982, a les 21 h.

ROSSINI: La italiana a Alger (obertura) — MOZART: Simfonia concertant per a instruments de vent, K. 297 b. — MUSSORGSKY-RAVEL: Quadres d'una exposició.

AVIS IMPORTANT

Una sobtada malaltia del director Claudio Abbado ha obligat a cancel·lar la seva participació en els concerts de la London Symphony Orchestra.
Substituint pel gran director Iuri Temirkanov, la programació ha quedat establerta tal com es ara anunciat.

PALAU DE LA MÚSICA CATALANA

Venda de localitats: A les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.
Preus especials per a estudiants.

CONCERT EXTRAORDINARI

Recital de cançons

TERESINA JORDÀ

piano

i

PILAR ADAN

soprano

Obres de TERESINA JORDÀ

sobre textos poètics de Manuel Bertran i Oriola,
M.ª Rosa Buigas, Elvira Cartaña, Josep M.ª Cas-
tellnou, Ernest Corral i Coll del Ram, Teresina
Jordà i Guillem Viladot.

Cançó de la pau

Aigua clara

Sis roses roges

Sam

La cançó de l'estrelleta

Una font brolla

Fantasies

"Hommage à Picasso"

Tots els camins són nostres

L'avet petit

L'hivern

Aixeca els ulls

Dijous, 27 de maig de 1982, a les 19'30 h.

REIAL CERCLE ARTÍSTIC

(Arcs, 5 - Barcelona)

música a catalunya

MAIG

DIA 15

TERRASSA

Centre Cultural - 22 h.

Miquel Farré, piano

Eulàlia Solé, piano

Mozart, Brahms, Debussy, Stravinsky.

TORTOSA

Palau Oliver de Boteller - 20 h.

Xavier Joaquín, percussió

Guinjoan, Taira, Stockhausen.

DIA 18

TORROELLA DE MONTGRÍ

Cinema Petit - 22 h.

Gabriel Brncic, viola

Jordi Mestres, percussió

Lewin-Richter, Mestres Quadreny, Maristany,

Navarrete-Iglesias, Brncic.

DIA 22

GRANOLLERS

Museu de Granollers - 22 h.

Gabriel Brncic, viola

Jordi Mestres, percussió

Lewin-Richter, Mestres Quadreny, Maristany,

Navarrete-Iglesias, Brncic.

DIA 29

TERRASSA

Gran Casino - 22 h.

Júlia Casamayor, soprano

Alfonso Leoz, tenor

Conchita Carpintero, piano

LLORENÇ DEL PENEDES

Església parroquial - 22,30 h.

Orfeó Català

Director: Lluís Millet

Polifonia profana, polifonia religiosa, composicions originals, obres harmonitzades, sardanes.

PREMIÀ DE MAR

Església parroquial - 22 h.

Coral Amics del Cant

Autors clàssics, música contemporània, polifonia renaixentista, polifonia catalana.

JUNY

DIA 5

TERRASSA

Centre Cultural - 22 h.

Paula Torrónegui, piano

Isabel Vilà, violí

Beethoven, Brahms

DIA 12

TERRASSA

Gran Casino - 22 h.

Quartet de flautes dolces de Manresa

Purcell, Bach, Haendel.

DIA 19

TERRASSA

Centre Cultural - 22 h.

Orquestra lírico-simfònica de la

Radiotelevisió Búlgara

Director: Kamen Goleminov

Haydn, Mozart.

DIA 26

TERRASSA

Gran Casino - 22 h.

Sergi Casademunt, viola da gamba

Albert Román, clavicèmbal

Couperin, Telemann, Bach.

V FESTIVAL DE MÚSICA ANTIGA

Del 25 de maig al 8 de juny de 1982

MÚSICA MEDIEVAL FRANCESA

Monestir de Santa Maria de Pedralbes
Dimarts, 25 de maig • 21.30 h.

ENSEMBLE GUILLAUME DE MACHAUT

Director: JEAN BELLIARD

«Le Remède de Fortune», poema cortesà del segle XIV. Resta del programa a determinar

MÚSICA BARROCA D'ITÀLIA I D'ANGLATERRA

Monestir de Santa Maria de Pedralbes
Dijous, 27 de maig • 21.30 h.

DIATESSARON

amb la col·laboració de JOSEP BENET, tenor
Obres de Frescobaldi, Riccio, Fontana, Purcell, Händel i Vivaldi

JOAN SEBASTIÀ BACH

Monestir de Santa Maria de Pedralbes
Dimarts, 1 de juny • 21.30 h.

ALAN CURTIS, clavicèmbal

JAAP SCHROEDER, violí barroc

Sonates i partites de Joan Sebastià Bach

LES FLAUTES AL RENAISSANCE I AL BARROC

Monestir de Santa Maria de Pedralbes
Dijous, 3 de juny • 21.30 h.

WIENER BLOCKFLÖTENENSEMBLE

Obres de Ferrabosco, Cornyshe, Taverner, Bull, Bevin, Byrd, Morley, Ward, Holborne, Van Eyck, Telemann, Hotteterre le Romain i Brade

ESPECTACLE DE DANSA DEL BARROC

Palau de la Música Catalana

Dimarts, 8 de juny • 21.30 h.

LONDON BAROQUE DANCE THEATRE

Director: STEPHEN PRESTON

Obres de Lully, Campra, Destouches, Bach, Marais, Rebel, Händel i música anglesa del segle XVIII

CONFERÈNCIA-PRESENTACIÓ DEL FESTIVAL

Dijous, 20 de maig • 19.30 h.

«La Música Antigua en Europa en los últimos 30 años»

a càrrec d'Alejandro Massó

Centre Cultural de la Caixa

Passeig de Sant Joan, 108

Venda d'abonaments: Del 5 al 13 de maig al Palau de la Música Catalana, de 17 a 21 h.

Venda de localitats: A partir del dia 17 de maig, a les taquilles del Palau, de 17 a 21 h.

Els dies dels concerts: A Santa Maria de Pedralbes des de les 19 h.; al Palau de la Música Catalana, des de les 17 h.

CAIXA DE PENSIONS

Obra Social

CULTURAL

EL MÓN DE LA CANÇÓ: Victòria dels Àngels, soprano. The Simphonia of London. R. Frühbeck de Burgos, director. EMI 10 C 063-000275.

«Victòria dels Àngels canta aquestes cançons amb la gràcia, agilitat, humor i sentiment adequats al seu caràcter». Així ho escriví en la funda dels discs Peter Gammond en comentar aquest enregistrament efectuat l'any 1965. Disset anys després, retorna —sortosament!— per a consol de nostàlgics i presència fe-faent d'una veu, d'un art i d'un «savoir faire» dignes d'exemplaritat per als «gourmets» d'avui. La personalitat de Victòria dels Àngels és feta constantment present a través del seu cant, expressiu i alat, a cada moment. I aquest —ancorat el 1965 però no pas oblidable —n'és un de justificadíssim. Com ho ha estat, també, recentment, la concessió de la medalla d'or de la Generalitat de Catalunya. És a través d'aquests reconeixements —majorment en el camp artístic, cultural i, òbviament, musical— que la fesomia del país pren consistència i universalitat. Perquè Victòria dels Àngels ha estat la intèrpret catalana que ha difòs amb fidelitat i refinament la música catalana arreu del món. I encara que aquest enregistrament no contingui obres de cap compositor català, no deixa d'ésser un exemple magnífic de la seva indiscutible i admirada categoria. A través de la seva veu, les melodies populars assoleixen un grau d'eloquència i exquisidesa excepcional.

Victòria dels Àngels abans i ara, i per sempre!

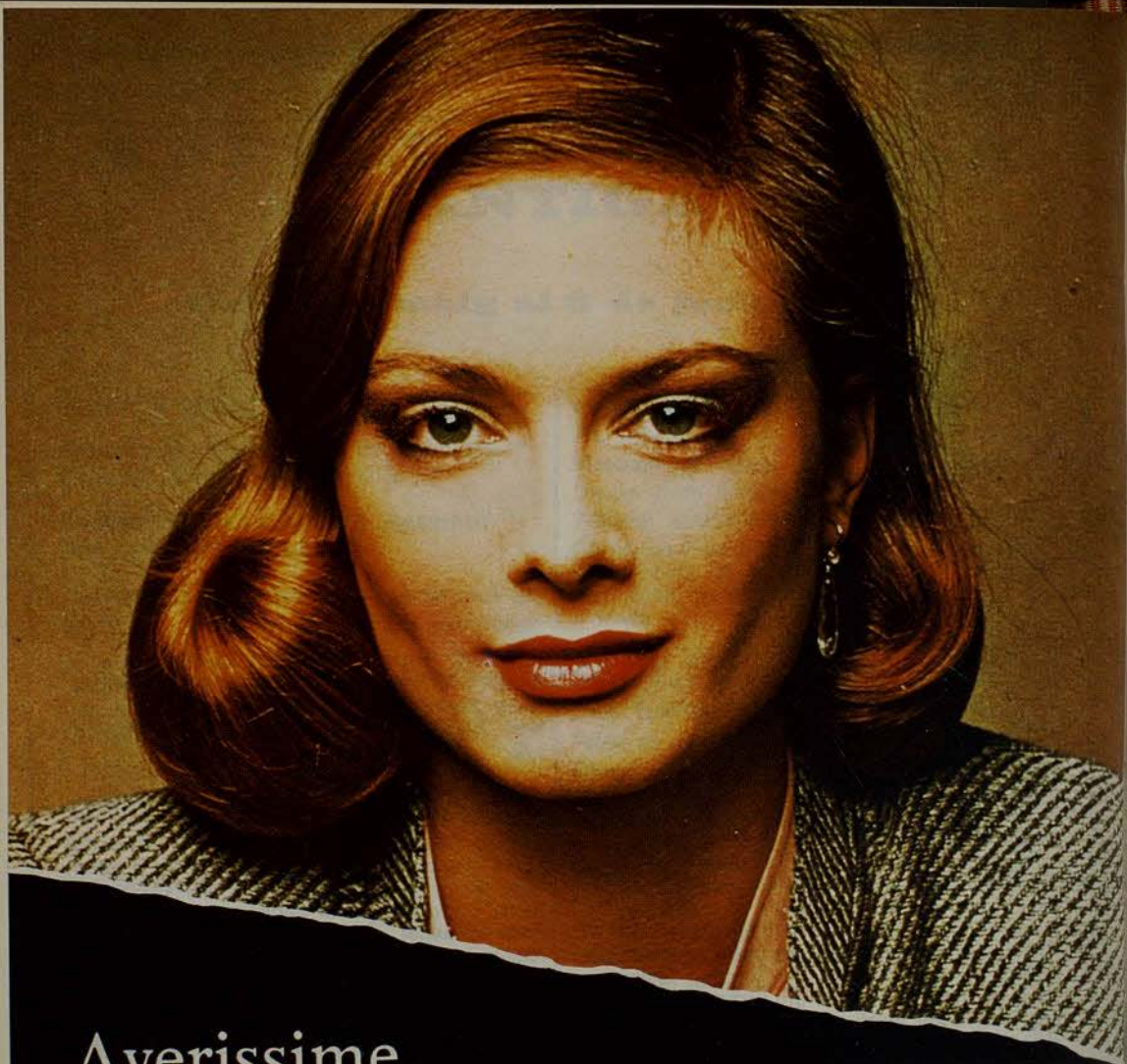
MOZART, HAYDN, GLUCK: Concerts per a flauta i orquestra. / Aurèle Nicolet, flauta. Rose Stein, arpa. Orquestra Bach de Munic. Karl Richter, director. TELEFUNKEN 635051-1/2.

Aquest disc aplega uns concerts molt coneguts per a flauta i orquestra de Mozart: els dos de flauta, el de flauta i arpa i l'Andante per a flauta i orquestra. Haydn hi és present amb el concert en re major (H. 71) per a flauta i orquestra. No podia mancar-hi la música de ballet d'Orfeus (la dansa dels esperits feliços) de C. W. Gluck. És un disc que pretén probablement la difusió d'una música agradable, sense problemes i complexitats, diàfana i assequible. L'objectiu és acomplert amb escreix. Fins els més insensibles hi gaudiran!

Però el miracle d'aquesta comunicació té uns noms concrets: Nicolet i Richter. Dos intèrprets de gran prestigi —ben diferents, ells mateixos— que han sabut transmetre i traduir la música dels grans compositors amb autoritat i personalisme.

Si hem de jutjar pels comentaris que acompanyen el disc (estereotipats i obsolets), hom no s'ha assabentat de la mort de Karl Richter. Si és així —i altrament, també— que aquest disc tingui la virtut de retornar-nos la memòria i la presència musical del controvertit, però extraordinari, intèrpret. Molts anys després del seu enregistrament aquestes versions encara porten l'aire permanent de la frescor i qualitat que les caracteritza. Tot un homenatge i un retrobament!

A. S.

Ayerissime. Y su piel es más joven que su edad.

Harriet Hubbard Ayer ha creado un complejo bio-estimulante notablemente eficaz.

Rico en componentes activos, Ayerissime acelera la renovación de las células devolviendo a la epidermis su elasticidad y su vitalidad.

Su piel es más joven. Más suave, más fresca. Es usted deslumbrante.

guia de concerts

DATA		LOCAL	CONCERT
MAIG			
14, divendres	21 h.	Palau	Grup d'Òpera de Barcelona. «La cambiale di matrimonio» de Rossini. (Servei Música Generalitat.)
	21 h.	Liceu	«La Traviata» de Giuseppe Verdi. (Patronat Pro Música.)
15, dissabte	18 h.	Sala Jorquera	Fi de curs alumnes Assumpció Flaqué (violí).
	21 h.	Palau	Grup d'Òpera de Barcelona. «La cambiale di matrimonio» de Rossini. (Servei Música Generalitat.)
16, diumenge	19 h.	Palau	Grup d'Òpera de Barcelona. «La cambiale di matrimonio» de Rossini. (Servei Música Generalitat.)
	21 h.	Liceu	«La Traviata» de Giuseppe Verdi. (Patronat Pro Música.)
17, dilluns	21 h.	Palau	London Symphony Orchestra. Christian Zimmerman, piano. Dir.: Iuri Temirkanov. Schumann, Brahms. (Patronat Pro Música.)
	21.30 h.	Sala Villarroel	William Waters, guitarra. Fuenllana, Villalobos, Tàrraga, Turina, Lauro, Britten, Ginastera. (Serveis Cultura Ajuntament.)
18, dimarts	21 h.	Palau	London Symphony Orchestra. Dir.: Iuri Temirkanov. Mahler, Beethoven. (Patronat Pro Música.)
	21 h.	Liceu	«La Traviata» de Giuseppe Verdi. (Patronat Pro Música.)
	21.30 h.	Zeleste	Gabriel Brncic, música electrònica. (JJ.MM. de Barcelona.)
19, dimecres	21 h.	Palau	London Symphony Orchestra. Dir.: Iuri Temirkanov. Rossini, Mozart, Mussorgsky-Ravel. (Patronat Pro Música.)
20, dijous	19.30 h.	Fundació Miró	Gabriel Brncic, viola. Jordi Mestres, percussió. Lewin-Richter, Mestres Quadreny, Maristany, Navarrete/Iglesias, Brncic. (Servei Música Generalitat.)
	21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Dir.: Jacques Mercier. Louis Devos, tenor. Suzanne Philippe, narradora. Coral Sant Jordi. A. Sardà, Stravinsky.
	21 h.	Conservatori	J. Rodríguez Picó, clarinet. Manuel Cabero, piano. Kreněk, Berg, Rodríguez Picó, Rossini, Soler i Lutoslawski. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	22 h.	Orfeó Gracienc	Concert Homenatge a Joaquim Serra.
21, divendres	21 h.	Palau	Òpera de Cambra de Catalunya. «Il campanello» de Donizetti. «Pimpinone» de Telemann. (Servei Música Generalitat.)
	21 h.	Museu Picasso	Zlatko Kaucic, percussió. Gabriel Brncic, viola i sintetitzador. Claudio Zulian, flauta. Jorge Serrate, baix.

22, dissabte	21 h.	Palau	Òpera de Cambra de Catalunya. «Il campanello» de Donizetti. «Pimpinone» de Telemann. (Servei Música Generalitat.)
23, diumenge	11.30 h.	Palau de Congressos	Banda Municipal. Liliana Maffiotte, piano. Dir.: Francesc Llongueras. Haendel, Guinjoan, Hindemith, M. de Falla.
	19 h.	Palau	Òpera de Cambra de Catalunya. «Il campanello» de Donizetti. «Pimpinone» de Telemann. (Servei Música Generalitat.)
24, dilluns	19.30 h.	Ateneu	Quartet Sonor. Turina, Toldrà, Schubert.
	21 h.	Palau	Diabolus in Música. Claude Helffer, piano. Dir.: Arturo Tamayo, Mestres Quadreny, Stravinsky, Delàs, Schönberg.
	21.30 h.	Museu Rocamora	Pablo Cano, clave. Alberó, Soler, Baguer, Teixidor, López, Prieto. (JJ.MM. de Barcelona.)
25, dimarts	21.30 h.	Zeleste	Antoni Comes, tenor. M. Matachana, soprano. Maria Canela, piano. (JJ.MM. de Barcelona.)
	21.30 h.	Pedralbes	Ensemble Guillaume de Machaut. Dir.: Jean Belliard. Música medieval francesa. (V Festival de Música Antiga.)
	22.30 h.	Teatre Regina	Grup Estudi Anna Maleras (Dansa 82). (Servei Música Generalitat.)
26, dimecres	21 h.	Palau	Recital Teverano.
	21 h.	Liceu	«La Bohème» de Giacomo Puccini. (Patronat Pro Música.)
	21.30 h.	R. Acadèmia de Belles Arts de Sant Jordi	Josep M. ^a Colom piano. Stravinsky, Falla, Poulenc, Milhaud, Satie. (JJ.MM. de Barcelona.)
	22.30 h.	Teatre Regina	Grup Estudi Anna Maleras (Dansa 82). (Servei Música Generalitat.)
27, dijous	19.30 h.	Fundació Miró	Gabriel Brncic, viola. Jordi Mestres, percussió. Palau-darias, Polonio, Rodríguez-Morató, Juncosa, Martínez, Capdevila, Callejo, Berenguer.
	19.30 h.	R. Cercle Artístic	Teresina Jordà, piano. Pilar Adan, soprano. Obres de Teresina Jordà.
	21 h.	Palau	Orquestra Ciutat de Barcelona. Michel Lethiec, clarinet. Dir.: Enrique García Asensio. García Abril, Debussy, Copland, Cervelló, Milhaud.
	21 h.	Conservatori	Eulàlia Solé, piano. Mozart, Schumann i compositors catalans. (Serveis Cultura Ajuntament.)
	21.30 h.	Pedralbes	Diatessaron. Josep Benet, tenor. Música barroca d'Itàlia i Anglaterra. (V Festival de Música Antiga.)

TEMPORADA 1981-82 - 14 de maig de 1982 - Núm. 15 - Edició de 5.000 exemplars
 Editat per FORUM MUSICAL - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 317 99 28/82 - Barcelona-3
 Publicitat: PUBLI/TEMPO - Amadeu Vives, 3, 3er. - Tel. 301 33 93 - Barcelona-3

NOTES IMPORTANTS: Els actes començaran puntualment a l'hora indicada. No serà permesa l'entrada del públic a la sala de concerts durant la interpretació de les obres. No és permès d'obtenir registres o gravacions magnetofòniques de les obres programades així com tampoc de fer fotografies o de realitzar films a l'interior del Palau durant la celebració dels actes.

mm
musical
SADI^M

Calaf, 52 · T. 2092546 · Barna. 21

división organos

Asistencia técnica del
Palau de la Música Catalana

división pianos.

Av. Francisco Cambó (Av. Catedral), 10
Tels. 3196096 · 3106912 Barna, 3

JORQUERA ¹⁸⁷⁴ PIANOS

Entreu en la nova tecnologia de Vieta

Vieta s'ha fet internacional; aquesta és una realitat ben sabuda dels veritables afeccionats a l'Alta Fidelitat. El disseny acurat dels seus productes i, sobretot, el so impecable de les seves pantalles acústiques han situat la nostra marca en un nivell d'elevada exigència.

Els SISTEMES 5000, en l'una qualsevol de les seves tres opcions, són un compendi d'encerts, tant per l'equilibri de qualitat entre els seus components com per la incorporació de veritables avenços tecnològics.

Coneixeu el SISTEMA 5000 al vostre distribuïdor VIETA. Fareu un pas decisiu vers l'autèntica Alta Fidelitat.

**SISTEMA
5000**

VIETA

Especialistes en Alta Fidelitat